

Sindicatul Național al Grefei Judiciare DICASTERIAL

Afiliat

Federația PUBLISIND
Blocul Național Sindical

*IDentitate profesională!

Nr. 288/SNGJ

București, 28 noiembrie 2025

Doamnei judecător Lia Savonea

Președinte,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Subiect: Solicitare de exercitare a atribuției constituționale prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituția României – sesizarea Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea Legii privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ceea ce privește regimul pensiei de serviciu al personalului auxiliar de specialitate

Stimată doamnă președinte,

Sindicatul Național al Grefei Judiciare Dicasterial, afiliat la Federația PUBLISIND (federație reprezentativă la nivelul sectorului de negociere colectivă 48 - Justiție), membră a Blocului Național Sindical – BNS, **sindicat care reprezintă mai mult de 90% din personalul auxiliar de specialitate, conex și contractual** din cadrul instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, din cadrul Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, prin reprezentant legal Președinte Cătălin Trăistaru;

Vă adresăm prezenta solicitare formală de a **dispune sesizarea Curții Constituționale a României**, anterior intrării în vigoare, cu controlul de constituționalitate a **Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu**, asupra căreia Guvernul României urmează să își **angajeze răspunderea**, în partea care privește **plafonarea pensiei de serviciu a personalului auxiliar de specialitate la maximum 70% din venitul net al ultimei luni de activitate**.

Această solicitare este formulată **pentru categoria profesională a corpului grefierilor**, ca parte integrantă a **autorității judecătorești**, și se întemeiază pe motive serioase și multiple **de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă**, sintetizate mai jos.

I. Plafonarea pensiei de serviciu la 70% din venitul net contrazice direct considerentele obligatorii ale Curții Constituționale din Decizia nr. 467/2023

Plafonarea cuantumului pensiei de serviciu a personalului auxiliar de specialitate la **maximum 70% din venitul net al ultimei luni de activitate** reprezintă o abatere gravă de la principiile constituționale statuate de Curtea Constituțională și atrage neconstituționalitatea măsurii.

Această limitare afectează în mod direct **rațiunea existenței pensiei de serviciu**, goleşte de conținut funcția compensatorie a acesteia și încalcă în mod frontal statuările din Decizia CCR nr. 467/2023, obligatorie potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție.

Pentru a evidenția caracterul neconstituțional, este necesară raportarea la trei blocuri de considerente din decizia citată:

- (1) apropierea pensiei de ultimul venit,
- (2) necesitatea unei baze de calcul raportate la venitul real actual,
- (3) interdicția diminuării pensiei prin mecanisme arbitrare care afectează independența funcțională a sistemului judiciar.

1. Pensia de serviciu trebuie să fie „cât mai apropiată posibil” de ultima remunerație – par. 110 și 145 CCR 467/2023

Curtea Constituțională a stabilit cu valoare de principiu general:

- pensia de serviciu este un instrument de **asigurare a securității financiare** a corpului profesional din justiție;
- cuantumul pensiei trebuie să fie **cât mai apropiat de veniturile avute în activitate**;
- această apropiere este o garanție constituțională derivată din independența justiției.

În paragrafele 110 și 145 din Decizia nr. 467/2023, CCR a stabilit explicit că:

„valoarea pensiei de serviciu trebuie să fie cât mai apropiată posibil de aceea a ultimei remunerații primite pentru activitatea desfășurată”

și că reglementarea trebuie să păstreze **legătura dintre venitul real la zi și pensia de serviciu**, pentru a evita vulnerabilizarea financiară.

Or, plafonarea pensiei personalului auxiliar la **70% din venitul net** înseamnă, în esență, o reducere impusă, semnificativă și abruptă; o îndepărtare vădită de ideea de „apropiere de ultimul venit”; și o inversare a rațiunii pentru care pensia de serviciu există în sistemul judiciar.

70% nu este „apropiat de ultimul venit”, ci reprezintă o diminuare masivă, nejustificată prin vreo analiză economică sau juridică, și contravine direct principiilor constituționale definite de CCR.

2. Baza de calcul trebuie raportată la venitul real al funcției la momentul pensionării – par. 118 CCR 467/2023

Curtea a precizat în par. 118 că baza de calcul trebuie să reflecte **venitul brut real al ultimei funcții**, orice metodă care diluează acest quantum este **irațională și neconstituțională**, iar pensia trebuie să exprime nivelul **funcției, gradului și vechimii avute la momentul pensionării**, nu o valoare diminuată arbitrar.

Plafonarea la 70% **rupe legătura dintre venitul real și pensie**; creează o bază de calcul artificială și inferioară; produce o reducere mecanică, fără justificare actuarială; și contrazice considerentul CCR potrivit căruia pensia trebuie să fie „cât mai apropiată posibil” de venitul ultimei funcții.

Din perspectiva deciziei CCR, plafonarea nu doar că reprezintă o diferență procentuală, ci constituie un **mecanism de diluare a bazei de calcul**, identic cu cele respinse de Curte în deciziile anterioare.

Prin urmare, regula celor 70% **nu reflectă funcția, nu reflectă gradul, nu reflectă vechimea, nu reflectă venitul efectiv, și nu respectă obligația constituțională de a menține proporționalitatea pensiei**.

3. Orice mecanism care rupe legătura dintre venitul actual și pensia de serviciu afectează independența sistemului – par. 119 CCR 467/2023

Paragraful 119 este decisiv. Curtea afirmă că:

„modalitățile de calcul care reduc artificial baza de calcul conduc la încălcarea componentei instituționale a independenței justiției”.

Motivul este evident: dacă statul reduce drastic nivelul pensiei, corpul profesional este vulnerabilizat, iar independența funcțională este afectată.

Plafonarea la 70% este exact ceea ce Curtea interzice **o reducere artificială**, nejustificată economic, necorelată cu principiile pensiilor de serviciu, și care lovește în independența funcțională a întregului personal auxiliar.

Și personalul auxiliar de specialitate, la fel ca magistratul, este parte integrantă și indispensabilă a autorității judecătorești. În justiție, independența nu este doar a

magistratului, ci a întregului corp profesional care face posibil actul de justiție.

Prin urmare, orice diminuare severă a pensiei acestui corp profesional constituie o atingere adusă stabilității sistemului judiciar, o afectare a garanțiilor ce decurg din independența funcțională, o restrângere a unui drept constituțional fără respectarea art. 53, și o încălcare a art. 1 alin. (5) și art. 124 alin. (3).

II. Plafonarea la 70% transformă pensia de serviciu într-o pensie ordinară diminuată

Plafonarea pensiei de serviciu a personalului auxiliar de specialitate la **maximum 70% din venitul net al ultimei luni de activitate** nu reprezintă o ajustare tehnică, ci o măsură cu efect structural și profund distorsionant asupra regimului juridic al pensiei de serviciu.

Prin aplicarea unui astfel de plafon, pensia de serviciu își pierde rațiunea de a exista, ajungând să fie asimilată unei **pensii ordinare diminuate**, lipsită de funcția compensatorie care justifică, constituțional și logic, acordarea pensiilor de serviciu pentru personalul din sistemul judiciar.

1. Pensia de serviciu există ca formă de compensare pentru restricții, incompatibilități și riscuri – nu ca pensie obișnuită

Personalul auxiliar de specialitate este supus unor **restricții profesionale** severe (incompatibilități, interdicții, obligații de rezervă), unor **riscuri inerente** activității judiciare (inclusiv amenințări, presiuni, expunere la dosare sensibile), unui **volum de muncă disproporționat** față de alte corpuri profesionale, și unei **răspunderi disciplinare și penale accentuate**, derivată din activitatea direct implicată în realizarea actului de justiție.

Aceste elemente nu se regăsesc în nicio altă categorie de personal bugetar și justifică existența unei pensii de serviciu care să **compenseze limitările exercitării profesiei**.

Prin plafonarea la 70% această funcție compensatorie **este anulată**, pensia de serviciu este redusă la o prestație care nu reflectă particularitățile profesiei, iar regimul special este golit de conținut.

O pensie plafonată la 70% nu mai reprezintă o pensie de serviciu, ci o **prestație de tip contributiv redusă**, incompatibilă cu statutul constituțional al personalului din justiție.

2. Plafonarea la 70% coboară pensia personalului auxiliar sub nivelul altor sisteme

speciale. Situația devine cu atât mai gravă cu cât în sistemul militar, cuantumul pensiei de serviciu este între **85% și 100%** din baza de calcul, fără plafonare la net; în sistemele de ordine publică, nivelurile sunt similare, iar plafonările nu coboară niciodată sub 80%; în nicio altă familie ocupațională cu regim special pensia nu este plafonată la **70% din net**, nivel specific, în mod normal, prestațiilor contributive obișnuite.

Așadar, personalul auxiliar de specialitate ar deveni **singura categorie de personal cu statut special din sectorul public** al cărei regim de pensionare este mai puțin avantajos decât al militarilor, mai slab decât al polițiștilor, sub nivelul altor sisteme speciale, și apropiat de pensiile care derivă exclusiv din contributivitate.

Această diferență de tratament nu este justificată, este distructivă pentru coerența regimului juridic și încalcă principiul constituțional al **egalității în fața legii (art. 16)**.

3. Plafonarea la 70% elimină componenta de compensare a incompatibilităților și vulnerabilizează corpul profesional

Pensia de serviciu nu este un privilegiu. Este o compensație pentru faptul că, în activitate, personalul auxiliar nu poate desfășura alte activități aducătoare de venituri, este supus unor obligații de loialitate, imparțialitate, rezervă și confidențialitate, și este parte a autorității judecătorești, în cadrul unui regim de subordonare constituțională distinct.

Reducerea pensiei la **70% din net** elimină mecanismul de compensare pentru aceste incompatibilități, vulnerabilizează financiar o categorie care suportă o presiune profesională ridicată, reduce atractivitatea și stabilitatea unei profesii deja deficitare la nivel național.

Toate aceste efecte sunt incompatibile cu deciziile CCR care impun în mod constant menținerea unei **stabilități financiare** a personalului din justiție (nu doar a magistraților), tocmai pentru a proteja independența funcțională a sistemului.

4. Din punct de vedere constituțional, măsura este disproporționată și lipsită de justificare

O măsură legislativă care restrânge un drept trebuie să îndeplinească condițiile art. 53 din Constituție să fie necesară, să fie proporțională, să fie adecvată, și să fie justificată printr-un scop legitim.

Plafonarea la 70% nu este necesară, deoarece nu are legătură cu vreo urgență financiară, nu este proporțională, deoarece reduce drastic un drept fundamental fără

justificare, nu este adecvată, deoarece nu reduce cheltuielile actuale (măsura produce efecte abia peste 15 ani), și nici nu este justificată, deoarece nu are legătură cu jalonul PNRR invocat în expunerea de motive.

Prin urmare, măsura este **neconstituțională**.

5. Consecința juridică: golirea de conținut a pensiei de serviciu și transformarea ei într-o pensie ordinară diminuată

În final, efectul real al plafonării la 70% este desființarea pensiei de serviciu substanțiale, transformarea acesteia într-o **pensie de tip contributiv cu denumire falsă**, și eliminarea rațiunii pentru care legiuitorul constituant derivat a consacrat-o pentru personalul din justiție.

O pensie plafonată la 70% nu mai este o pensie de serviciu. Este o **simulare** a acesteia.

III. Plafonarea la 70% nu este justificată nici măcar în Expunerea de motive – este doar invocată, fără fundament

Un element esențial care subliniază caracterul neconstituțional și arbitrar al acestei măsuri este faptul că **Expunerea de motive nu oferă absolut nicio justificare reală** pentru limitarea pensiei de serviciu la **70% din venitul net al ultimei luni de activitate**.

Această tăcere a legiuitorului pe o chestiune atât de gravă demonstrează că măsura nu este necesară, nu este oportună, nu răspunde vreunei obligații asumate, și nici nu îndeplinește minimul standard juridic de justificare cerut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

1. Expunerea de motive nu explică în niciun fel de ce „70%” ar fi o valoare justificată sau rațională

În legislația comparată și în practica constituțională internă, orice plafon trebuie fundamentat actuarial, justificat prin impact bugetar, corelat cu o analiză demografică și financiară, și raportat la efectele pe termen mediu și lung.

În cazul de față **valoarea de 70% apare pur declarativ**, fără niciun raționament, nu există niciun studiu care să explice de ce nu 75%, 80% sau 85%;, nu se oferă motive care să demonstreze necesitatea reducerii la un nivel inferior celui existent în alte sisteme publice cu statut special.

Această lipsă de fundamentare face ca plafonul de 70% să fie **arbitrar**, contrar principiilor de tehnică legislativă și art. 1 alin. (5) din Constituție.

2. Nu se prezintă niciun impact financiar calculat – o cerință minimală pentru orice lege cu caracter bugetar

Expunerea de motive nu prezintă câți salariați vor fi afectați de plafon, care este proiecția bugetară, ce economii produce măsura, în ce an ar începe să producă efectul bugetar, raportul cost-beneficiu.

Această omisiune este gravă, cu atât mai mult cu cât măsura **nu produce niciun efect bugetar imediat**, nu este motivată prin vreun impact pozitiv asupra deficitului actual, și nici nu contribuie la ajustarea fiscală în termenii exigenței ai Comisiei Europene.

În lipsa unui impact bugetar, măsura este **vădit nejustificată**.

3. Expunerea nu compară plafonul cu alte sisteme europene – o obligație atunci când se invocă „sustenabilitatea”

Legea susține că trebuie reduse „cheltuielile cu pensiile speciale”, fără a explica cum sunt reglementate pensiile judiciare în alte state europene, ce nivel comparativ are proporția pensiei față de ultimul salariu, cum se poziționează România față de media UE, dacă alte state impun plafon la net, dacă vreun sistem comparabil utilizează un plafon atât de drastic.

În absența acestor comparații, măsura este **nefundamentată**, întrucât legiuitorul nu demonstrează că plafonul este proporțional, adecvat sau rezonabil în context european.

4. Nu este prezentată nicio analiză actuarială sau economică – o condiție minimală pentru orice reformă de pensii

Nu există nici proiecție demografică, evaluare a speranței de viață, evoluția masa salarială, estimarea impactului pe termen lung.

Fără aceste elemente, modificarea regimului juridic al pensiei de serviciu este **neprofesionistă și contrară standardelor de bună legiferare**.

5. Măsura nu are nicio legătură cu obiectivele PNRR, deși Expunerea sugerează acest lucru

În mod fals și manipulativ, expunerea indică Jalonul 215 PNRR ca justificare.

Realitatea este aceea că, Jalonul 215 se referă **exclusiv** la impozitarea pensiilor aflate în plată, nu privește pensiile viitoare, nu solicită plafonarea pensiei personalului auxiliar, nu impune reducerea procentuală a pensiei de serviciu.

Astfel, plafonul de 70% **nu contribuie la îndeplinirea jalonului, nu are impact asupra Cererii de Plată nr. 3, nu influențează suma de 869 milioane euro, și este lipit**

artificial de argumentele PNRR pentru a crea o aparență de necesitate.

Această practică contravine exigenței de claritate și previzibilitate a legii (art. 1 alin. 5), principiului loialității față de Constituție, principiului buneicredințe legislative.

6. Măsura nu reduce deficitul actual și nu produce efecte pentru prezent

Expunerea de motive invocă situația bugetară a României – deficitul excesiv, datoria publică, cheltuielile cu pensiile – dar plafonul de 70% **nu afectează pensionarii actuali**, nu modifică pensiile aflate în plată, nu se aplică imediat, produce efecte doar pentru cei care se vor pensiona peste 10–15 ani.

Este, așadar, o măsură inutilă pentru problema actuală, irelevantă în raport cu obligațiile fiscale ale României și profund lipsită de orice efect economic prezent.

Această lipsă de eficiență o plasează în sfera **măsurilor arbitrare**, ceea ce constituie o încălcare a art. 53 și art. 1 alin. (5) din Constituție.

IV. Din perspectiva constituțională, plafonarea la 70% rupe legătura directă dintre ultimul venit și pensia aferentă

Plafonarea pensiei de serviciu la **70% din venitul net al ultimei luni de activitate** contravine în mod direct principiului fundamental stabilit de Curtea Constituțională potrivit căruia **valoarea pensiei de serviciu trebuie să fie cât mai apropiată posibil de ultima remunerație reală a persoanei**.

Acest principiu, derivat din necesitatea asigurării stabilității și securității financiare a corpului profesional din justiție, este explicit formulat în Decizia CCR nr. 467/2023, în paragrafele 110, 145 și 118, fiind pe deplin aplicabil personalului auxiliar de specialitate.

Prin instituirea plafonului de 70%, legiuitorul **rupe legătura directă, necesară și constituțională dintre ultimele venituri și pensia de serviciu**, ceea ce generează un regim juridic vădit neconstituțional.

1. CCR a stabilit obligația constituțională ca pensia să se apropie de ultima remunerație

Curtea a fost explicită: pensia de serviciu trebuie să fie „cât mai apropiată posibil” de ultima indemnizație/salariu; această apropiere nu este un privilegiu, ci o componentă a **independenței funcționale și instituționale** a autorității judecătorești.

Prin urmare, **orice plafon care reduce pensia sub nivelul venitului real** este contrar

exigențelor constituționale, iar plafonul de 70% produce exact acest efect: o **îndepărtare forțată** și nejustificată de nivelul salarial corespunzător funcției și vechimii la momentul pensionării.

2. Plafonul de 70% rupe legătura dintre funcție, grad profesional, vechime și venitul real – toate elemente esențiale pentru calculul pensiei

Calculul unei pensii de serviciu trebuie să reflecte **funcția efectiv deținută, gradul profesional dobândit, vechimea acumulată în activitate**, precum și **venitul real al ultimelor luni**, cu toate componentele sale permanente.

Aceste elemente sunt cele care definesc **identitatea profesională** a membrului corpului auxiliar de specialitate și reprezintă fundamentul legal pentru stabilirea unei pensii care să reflecte responsabilitățile exercitate.

Prin plafonarea la 70%, legiuitorul înlătură această legătură întrucât funcția devine irelevantă, pentru că nu se mai reflectă proporțional în pensie, gradul profesional nu mai produce efecte financiare adecvate, vechimea pierde din relevanță, fiind răsplătită sub proporțional, veniturile reale din ultimele luni sunt **ignoreate**, în loc să fie reflectate.

Rezultatul este o pensie stabilită **în afara criteriilor constituționale** stabilite de Curte.

3. Plafonarea conduce la o pensie artificial inferioară, lipsită de legătură cu realitatea salarială

CCR a sancționat în mod expres orice mecanism care diluează artificial baza de calcul, îndepărtează pensia de la nivelul ultimei remunerații, precum și creează un decalaj nejustificat între salariul real și pensie.

Plafonul de 70% produce o astfel de diluare întrucât pensia ajunge **inferioară** veniturilor realizate în ultimele 5 luni, aceasta nu reflectă **contribuțiile efective** la buget; nu include integral **sporurile permanente**, deși acestea definesc caracterul real al remunerației, și nici ignoră complet exigența de a menține o relație directă și proporțională între activitatea desfășurată și prestația ulterioară.

Prin urmare, plafonarea la 70% constituie, în sine, un **mechanism de diminuare artificială**, identic cu cel criticat în paragraful 118 al Deciziei CCR 467/2023.

4. Măsura încalcă art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție

Prin ruperea legăturii dintre ultimul venit și pensie, legiuitorul:

a) încalcă art. 147 alin. (4) – nerespectarea deciziilor CCR

Decizia CCR este obligatorie pentru legiuitor.. Prin plafonarea la 70%, legiuitorul adoptă o soluție legislativă **contrară considerentelor CCR**, ceea ce reprezintă o încălcare directă a art. 147 alin. (4).

b) încalcă art. 1 alin. (5) – principiul legalității și al calității legii

O lege care ignoră jurisprudența CCR este lipsită de claritate, încalcă principiile de tehnică legislativă, afectează securitatea juridică, și contravine obligației de respectare a Constituției.

Plafonul de 70% este exact un astfel de exemplu de legiferare contrară normelor constituționale obligatorii.

Plafonarea la 70% nu este doar o simplă limitare procentuală, ci reprezintă **o rupere a fundamentului constituțional al pensiei de serviciu**.

Având în vedere toate argumentele juridice, constituționale și profesionale expuse anterior, rezultă în mod indubitabil că **plafonarea pensiei de serviciu a personalului auxiliar de specialitate la maximum 70% din venitul net al ultimei luni de activitate reprezintă o măsură neconstituțională, lipsită de fundament și profund dăunătoare stabilității sistemului judiciar**.

Această plafonare:

- **încalcă jurisprudența obligatorie a Curții Constituționale**, în special considerentele din paragrafele 110, 118 și 119 ale Deciziei nr. 467/2023, care impun menținerea unei legături directe și reale între ultima remunerație și pensia de serviciu;
- **contravine principiilor constituționale ale legalității și securității juridice**, prevăzute de art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție;
- **discriminează personalul auxiliar de specialitate** în cadrul aceleiași familii ocupaționale „Justiție”, prin impunerea unui plafon inferior tuturor celorlalte categorii cu statut special din sectorul public. Această diferență de tratament, neînsoțită de o justificare obiectivă și rezonabilă, constituie o formă de discriminare indirectă în interiorul aceleiași familii ocupaționale „Justiție”, fiind contrară art. 16 alin. (1) din Constituție și principiului egalității în drepturi;

Sindicatul Național al Grefei Judiciare DICASTERIAL

Afiliat

Federația PUBLISIND
Blocul Național Sindical

*IDentitate profesională!

- **golește de conținut însăși instituția pensiei de serviciu**, transformând-o într-o prestație ordinară diminuată, fără a mai compensa restricțiile, incompatibilitățile și responsabilitățile specifice profesiei;
- **afectează stabilitatea, predictibilitatea și atractivitatea carierei** în rândul personalului auxiliar, o categorie esențială în funcționarea autorității judecătorești.

Având în vedere argumentele expuse, **vă solicităm respectuos** să dispuneți, în exercitarea atribuției constituționale, sesizarea **Curții Constituționale a României** cu privire la neconstituționalitatea legii menționate, în ceea ce privește **plafonarea pensiei de serviciu a personalului auxiliar de specialitate**, anterior intrării sale în vigoare prin asumarea răspunderii Guvernului.

Cu deosebită considerație,

Sindicatul Național al Grefei Judiciare Dicasterial,
Președinte Cătălin TRĂISTARU